Зоря Галицка.

Ч. 45.

Львôвъ. Середа дня 25 Мая (6 Червця) 1849.

Выходитъ що Середы и Сȣботы. Цѣна для ôдберающыхъ въ Редакціи: чверть-рочна 1 рень. 15 кр. срѣб.; пôлрочна 2 рень: 30 кр. ср.; черезъ почты чверть-рочна 1 рень: 35 кр. срб; пôлрочна 3 рень. 10 кр. срб.

91ое Засѣданіе Головнои Рȣскои Рады дня 20 Мая (1 Липця 1849.

Ч. Сосновскій внѣсъ дати зробити золотый крестикъ для П. Граф. Стадіона, а срѣбный для П. Гоф. Милбахера, котрî то мȣжи дȣже прислȣжилися народови рȣскомȣ. Ч. Трещаковскій справивъ сіе внесеніе такъ, абы для П. Гоф. Милбахера дати зъ золота крестикъ той зробити. Ч. Бѣлиньскій: также для Всечест. Предсѣдателя Кȣзьемского. Рада приняла сія внесенія. Ч. Лозиньскій читавъ ôдозвȣ до Радъ поменшихъ, що пошлются имъ тіи крестики, тȣ во Львовѣ оуже посвященî. Ч. Сосновскій завозвавъ до дальшои складки на Сербôвъ, а Ч. Трещаковскій зôставъ возванымъ выробити ôдозвȣ до Радъ поменшихъ, абы ся также до тои складки причинали. Бо то нарôдъ Сербскій воює съ великимъ жертвованіемъ напротивъ Оугрôвъ и Полякôвъ за Австрію и за свободȣ народôвъ австрійскихъ. Ч. Гнѣдій, надпорȣчникъ батальона рȣскихъ стрѣлцѣвъ освѣдчивъ, що Г. полковникъ Рȣкштȣлъ ôдходячи до своего полкȣ поздоровляе и пращаеся съ народомъ рȣскимъ и съ Головною Радою, и що всегда, въ чѣмъ бȣде могчи, для справы нашои народнои оуслȣгы свои пожертвȣе. Ч. Г. Предсѣдатель завозвавъ выслати до него депȣтацію зо стороны Рады, пращеніе взаимно ôддати. Г. Сосновскій завѣдомивъ о собраныхъ дальшихъ дарахъ на раненыхъ нашихъ галицко-рȣскихъ воинôвъ. Ч. Г. Предсѣдатель завѣдомивъ Радȣ о поданяхъ о церквȣ въ Станиславовѣ и о сȣдъ дистриктовый въ Галичȣ, также читавъ поданье до Соборȣ Епископôвъ въ Вѣдню о потребахъ рȣскои Церкви въ Галиціи. Оурядженно старатися о тое, абы ся сіе поданье печатало. Ч. Малиновскій завѣдомивъ Радȣ о поданяхъ ч. священника Ипполита Молчановского на оучителя, Іоанна Поглодовского, Рȣсина, Мандатора, абы ся за нимъ вставити, щобы дôставъ при оурядѣ цѣсарскôмъ слȣжбȣ; фельдфебля Наȣмовича, и Кирилла Рожеіовского зголошающихся до батальона стрѣлцѣвъ рȣскихъ. Ч. Малиновскій также предложивъ Радѣ многихъ громадъ подания о крывды въ грȣнтахъ, пасовискахъ а лѣсахъ. Ч. Г. Предсѣдатель внѣсъ дати поменшимъ Радамъ пôдъ розвагȣ, щобы обернȣти тіи гроши, котри ся собрали на оурочистôсть народнȣ 3/15 Мая, и по выдат-

кахъ позôстали, цы на справȣ народнȣ? цы на матицȣ? цы на памѧтникъ народный? цы ꙗко завѧзокъ до капиталȣ на дôмъ народный и мȣзеȣмъ во Львовѣ? Ч. Павєнцкїй обстававъ, абы тїи гроши бȣли призначенѝ на дôмъ народный. Ч. Жȣковскїй обстававъ, абы Рада тїи гроши обертала на выдатки въ справѣ народнôй. Г. Лозиньскїй освѣдчивъ, що народъ ôддавъ тїи гроши пôдъ зарѧдъ Рады. Ч. Трещаковскїй: що на внесенїе его о оурочистости 3/15 Мая Рада пристаючи, тымъ самимъ, ꙗкъ бȣло въ тôмъ внесенїю, освѣдчиласѧ за домомъ народнымъ, ꙗко пожиточнымъ помникомъ, котрыйбы цѣли народнѝ попиравъ. Ч. Ґєровскїй: що Рада призначивши тїи гроши на дôмъ народный, може сѧ въ справахъ народныхъ ними зажичати. В. Жȣковскїй: абы тȣю нарадȣ еще на найблизше засѣданїе ôдложити. Ч. Малиновскїй внѣсъ; що сȣть ꙗкись письма рȣскѝ съ пôдписами ôдъ брацтвъ львовскихъ церквей, котри сѧ ландсдраґонами роздаютъ, котри народъ называє ґазетами, и котрѝ то письма баламȣтѧтъ народъ. Ч Бьєличковскїй освѣдчивъ, що єстъ ктось збираючїй пôдписы, абы ключѣ церковнѝ бȣли оу дѧкôвъ, и абы ктось тамъ бȣвъ надзырателемъ шкôлъ. Ч. Жȣковскїй освѣдчивъ до того, що тȣ заходитъ зъ ꙗкоись стороны ꙗкїйсь пôдстȣпъ, котрогобы доходити потреба. Рада оухвалила завѣдомити о тôмъ мѣскȣ военнȣ коммендȣ. Ч. Г. Предсѣдатель внѣсъ, абы сѧ Рада ôдозвала до леркерпера (тѣла оучительского) тȣтейшого лицеального, щобы на права нашого ꙗзыка зважавъ, понеже давнѣйшимъ декретомъ мїнїстерства Добєлгофовского порȣчено бȣло народови рȣскомȣ старатисѧ о свою мовȣ въ школахъ. Ч. Прокопчицъ освѣдчивъ, щобы подати до высок. Презїдїȣмъ, абы оно наставало на права рȣского ѧзыка въ школахъ, понеже въ Станиславовѣ тѣло оучительске на представленїе тамошнои Рады зважати не хотѣло. Ч. Лотоцкїй: абы черезъ Пресидїȣмъ подати и абы оно, ꙗкъ само не може, тѣлȣ оучительскомȣ справȣ ôдстȣпило. Стало на тôмъ не подавати до тѣла оучительского, а ждати на шȣлратъ. На тôмъ засѣданїю предкладали высланники рôзныхъ громадъ свои жалобы.

Зъ Рады Рȣскои Головнои.

Тымчасовый законъ громадскїй.

(Продолженье.)

Громада властиве не єстъ обовѧзана чȣжого чоловѣка (котрый не єстъ нѣ обывателемъ, нѣ приналежащымъ громады) оу себе терпѣти. Особливо не повинна громада оу себе терпѣти такого чоловѣка, котрый картою пропȣстною (пашпортомъ) не може сѧ выказати, що оуже до ꙗкои громады належитъ, и котрый не маѥ средствъ до свого оутриманѧ, або сѧ не такъ справȣє, ꙗкъ права припнсȣютъ; бо инакше, єслибы такїй чоловѣкъ пробȣвавъ черезъ чотыры роки въ громадѣ, то бы го громада должна бȣла за свого оузнати, и єслибы не мавъ маєткȣ, а не мôгъ также си заробити, громадскимъ коштомъ оутримȣвати.

Противне громада мȣситъ кождого чȣжого оу себе на часъ ꙗкїй прїймити и не може го ôддалити, єсли той чȣжїй маѥ пропȣсткȣ (пашпортъ), и часъ на ꙗкъ довго тая пропȣстка бȣла дана, ще не минȣвъ, єсли той чȣжїй добре сѧ справȣє и маѥ зъ чого жити, бо або маєтокъ маѥ, або заробкомъ сѧ трȣднитъ. Єслибы громада поважила сѧ такого чоловѣка ôддаляти, то такїй чȣжїй маѥ право скаргȣ свою до громады повѣтовои (Bezirksgemeinde) занести, и тая громадȣ мѣсцевȣ може притримати до того, абы такого чȣжого не выдаляла. (§. 25.)

Далѣй въ §. 26. постановлѧє законъ громадскїй, що черезъ него не змѣнѧютсѧ права, ꙗкѝ кто поединчїй або цѣли классы маютъ. Такъ на примѣръ брацтво церковне єстъ щось иншого, ꙗкъ громада, бо до громады можȣтъ нале-

жати люди що не до одной церквы належатъ: греческого, латиньского обрѧдкꙋ, протестанцкого вѣроисповѣданїѧ, Жыды и проч. Отожъ: если ѥке товариство религїйне мае свôй маетокъ, то тôлко емꙋ належитъ, и не можна го съ громадскимъ маеткомъ мѣшати; такъ также маетокъ, що ѥкїй цехъ ремѣсницкїй мае, належитъ тôлько цехови а не громадѣ.

Застꙋпство громады и его выборъ.

Громада цѣла не радитъ и не дѣлае, бо мꙋсѣлибы въ тое входити дѣти, женщины або люди, о котрыхъ не можнабы певно сказати, що рѣчъ громадскꙋ добре розꙋмѣютъ и лише добра громадского хотѧтъ. А въ опрочемъ ѥкбы всѣ радили, тобы нѣколи, або принаймѣй дꙋже рѣдко стала рада, бо оденъ дрꙋгомꙋбы перешкаджавъ; томꙋ то певна рѣчъ, що найлѣпша рада тогды бꙋвае, ѥкъ не дꙋже богато въ нѣй мае оудѣлꙋ. Але зъ дрꙋгои стороны тото также правда, що власне на такъ зле, а часомъ бы ще на горшо выпало, еслибы тôлько оденъ ѥкїй членъ громадскїй мавъ право за цѣлꙋ громадꙋ постановлѧти; бо той оденъ и часто мôгбы помилитисѧ, або часомъ длѧ своей и своей родины корысти щось здѣлати оумысльне на кривдꙋ громады. Такъ такй все лѣпше, ѥкъ бôльше людей мае оудѣлъ при постановленѧхъ; бо що оденъ не знае, то дрꙋгїй пôдтрꙋтитъ; такъ оденъ дрꙋгомꙋ дивитсѧ на пальцѣ, а еслибы сѧ навѣть и кôлькохъ змовило громадꙋ ошꙋкати, то прецѣнь легко знайдесѧ сꙋмлѣнный чоловѣкъ, що на ошꙋканьство не пристане, и все, що спостереже злого, выдасть. Абы тое все погодити, законъ громадскїй постановлѧе, що громадꙋ застꙋпае выдѣлъ (выборъ) громадскїй. Той выдѣлъ становлѧтъ бôлше людей, котрыхъ громада зъ помеже себе выбирае вôльнымъ голосомъ (§. 27.)

Не каждый мае право тыхъ застꙋпникôвъ громадскихъ, той выдѣлъ громадскїй выбирати; право выбирати маютъ тôлько 1) всѣ члены громады и 2) зъ приналежащихъ громады не всѣ, лише. священники, котри сѧ стараньемъ дꙋшъ занимаютъ; оурѧдники краевй; офїцири; съ чиномъ официрскимъ при оурѧдахъ оумѣщенй; особы, котри маютъ степень академїческїй: то е, докторы правъ, фїлозофїи, медицины, магїстра хирꙋргїи; а на конецъ всѣ пꙋбличнїи оучителѣ. (§. 28.)

По правилѣ голосъ давати на застꙋпникôвъ громадскихъ можна тôлко особисте а не черезъ кого дрꙋгого (§. 29.), понеже однакожъ обывателами громады можꙋтъ бꙋти и малолѣтнїи, пôдъ опѣкою або дозоромъ стоѧщїи особы: то тїи лише черезъ своихъ правныхъ застꙋпникôвъ: ôтца, опѣкꙋна або кꙋратора можꙋтъ голосꙋвати; если женщины сꙋтъ членами громады: то заслюбленй голосꙋютъ черезъ своихъ мꙋжей, а котри жїютъ въ розводѣ або не сꙋтъ ôдданй, то мꙋсѧтъ си обрати полномочника и лише черезъ того можꙋтъ свôй голосъ давати при выборѣ застꙋпникôвъ громадскихъ.

(Продовженье настꙋпитъ.)

Зô Львôва.

Высоке мїнїстерство просвѣщенїѧ позволило слꙋхателѧмъ права, философїи и техники робити пописы (екзамина) зъ тыхъ предметôвъ, на котрїи звыкле прїймованй бꙋваютъ, и не потребꙋютъ сѧ выводити доказами, що тїи предметы оу оуздолненыхъ доцентôвъ слꙋхали. Котри мали оувôлненье ôдъ плаченѧ дидактрꙋмъ — або стипендїꙋмъ, тїи свободы и теперъ оуживати бꙋдꙋтъ; кромѣ того ще оувôлненй зôстали ôдъ плаченѧ таксы за екзаменъ. —

Тꙋтейша ц. к. войскова коменда мѣска (на такъ довго заведена, доки не бꙋде знесеный станъ облоги военнои въ Галицїи) подае зъ порꙋченїѧ Его превосх. Начальствꙋющого Енерала до вѣдомости, що заведеный зôставъ оурѧдъ длѧ чꙋжосторонныхъ въ домѣ пôдъ ч. 512 $^{4}/_{4}$ обôкъ бꙋдынкꙋ ц. к. енераль-

нои комендъі. Кождый чꙋжосторонный (до мѣста Львова не належащій), котрый оуже тꙋтка пробꙋвае, або до Львова прибꙋвае, мае сѧ тамъ въ токꙋ 24. годинъ оудати и собѣ позволенство до пробꙋванѧ тꙋтка выробити; инакше такъ ôнъ, ꙗкъ и кождый, що мꙋ дае притꙋлокъ, карѣ 100 зр. ср. або приличнôй карѣ арештꙋ пôдпадае. Звертаемъ про тое на сїе розпорѧдженье оувагꙋ всѣхъ, котрі̂ зъ сѣлъ сюда прїѣздѧтъ.

Зô Львова. Переходъ войска россїйского черезъ Львôвъ на поплечникахъ мадѧрскопольской справы глꙋбоке лишивъ враженье. Котрі̂ зъ нихъ ажъ занадто не загорѣли, тꙋю справꙋ оуважаютъ за пропалꙋ; найзагорѣльші̂ мыслѧтъ, що Мадѧры не дадꙋтсѧ и що въ найгôршôмъ разѣ Францїѧ оуймесѧ за Мадѧрами. Кождый розꙋмный томꙋ не вѣритъ и мыслитъ що и Францїи на цѣлости Австрїи дꙋже залежитъ; але навѣть и въ противнôмъ разѣ (що допꙋстити не можна), Полѧки, хотай такъ дꙋже на Оуграхъ сꙋтъ чинными, вышлибы голорꙋчъ, бо не можна пôймити, ꙗкимъ способомъ въ Галицїи можнабы зробити Польщꙋ. Ꙗкъ дꙋже Мазꙋры хотѧтъ Польщи, показали два роки томꙋ, коли ще двигали тѧгаръ панщины и пôдданьства— Мазꙋры, котрі̂сѧ выпераютъ, що сꙋтъ Полѧками; а щожъ мовити о восточнôй части Галицїи, де нарôдъ рꙋскій, пробꙋдившійсѧ до житѧ народнорꙋского, и кождого часꙋ готовый не дати свои цегли до бꙋдованѧ чꙋжого домꙋ. Межи рꙋскимъ народомъ хотѣти бꙋдꙋвати Польщꙋ, є то захочꙋвати печеного ледꙋ, або дôмъ зъ картъ ставити. Мимо того однако знаходѧтъ сѧ ще тꙋтка люди, котрі̂ сими часами, оуже навѣть по переходѣ войскъ россїйскихъ, пꙋскали сѧ на Оугры, абы имъ помагати. Власне всѣ сꙋтъ половлені̂. И такъ въ самôмъ Самборѣ сидѣло ихъ 18 замкненыхъ. Цѣсарскі̂ розмѣрковавши, що любѧтъ воювати, казали ихъ пoассентеровати — дали имъ карабѣны и поровили ихъ цѣсарскими вояками. Зъ тыхъ ôсѣмнайцѧтьохъ принаймѣй 14 за здôбныхъ до войска почитані̂; рештꙋ притаскали сюда, бо мали бꙋти не цѣлкомъ здалїи до орꙋжїѧ; але тꙋтъ сꙋдѧтъ, що моглибысѧ здати до послꙋги въ шпиталахъ, або при канцелѧрїѧхъ и здаесѧ що тамъ бꙋдꙋтъ примѣщені̂. Декотрі̂, котрі̂ бꙋли пôйшли на Оугры и котри не оувѣрили, ажъ доки не змѣрили, тыхачемъ оуже повернꙋли. Сподѣвали сѧ они въ правдѣ, що позôстаютъ официрами при мадѧрскôмъ войскꙋ; але бꙋли тôлько простыми, и може тото также до ихъ поворотꙋ богато причинилосѧ; оповѣдаютъ принаймѣй, що и тамъ слꙋжба не конче приемна и що цѣсарскі̂ не галꙋшками стрѣлѧютъ. Они то выдали, що бꙋли тꙋтъ такі̂ безсꙋмлѣнники, котрі̂ ихъ вербꙋвали на Оугорщинꙋ, обѣцюючи, що сами за ними поспѣшѧтъ тамъ и ними бꙋдꙋтъ сѧ опѣковали. Але тїи пôдбꙋрꙋвателѣ за лѣпше оузнали, лишити сѧ таки тꙋтка, бо тꙋ рѣчъ безпечнѣйша. Одного зъ нихъ, на котрогосѧ показало, що пôдмовлювавъ ихъ, схоплено тꙋтка и сидитъ замкненый, очѣкꙋючи сꙋдꙋ. Пꙋстїи головы, котрымъ ще того всего не доситъ, абы оутримати водай троха ще надѣй, трꙋднѧтъ сѧ тꙋтъ фабрикованьемъ небылиць; на примѣръ, що Бемови по тридневôмъ постѣ показала сѧ Мати Божа и обѣцѧла мꙋ побѣдити войска австрїйскі̂ и россїйскі̂, если въ Варшавѣ выбꙋдꙋе длѧ неи каплицю. Вымыслили также байкꙋ о ворожцѣ и трохъ когꙋтахъ, зъ котрыхъ оденъ мае представлѧти силꙋ оугорскꙋ, дрꙋгій австрїйскꙋ, а третый россїйскꙋ. Розꙋмѣесѧ само зъ себе, понеже тꙋю байкꙋ голова польска сложила, що оугорскій когꙋтъ побѣдивъ австрїйского и россїйского, бо тїи самїи межи собою малисѧ зачати кꙋсати. Видко зъ того, же Полѧки межи Австрїою и Росїою хотѣлибы выворожити незгодꙋ. — Найжежъ чекаютъ, доки̂ то настꙋпитъ! Але правда ще щось! Ꙗкъ Академїю

и Гвардію тутейшу 2. Листопада 1848 пôдъ часъ бомбардованя розброено, забулисмо були донести, що патріотки тутейшû всѣ а всѣ на знакъ смутку пообвивали були свои капелюхи заслонами чорнобарвными зъ тюлю; и мали причину, бо власне оны дуже багато ся до пôдбурованя молодежи причинили, а тая оулягла ихъ розмови. Теперь тую жалобу зачинають оуже поволи скидати; ци тому що оуже весна а веснянû капелюхи не терпять чорнои обволоки, ци зъ якои иншои причины (може тому що справа въ Оугорщинѣ по ихъ мысли добре стоитъ) не знаемо.

Якого духа есть галицкорускє войско въ Оугорщинѣ, оказуе ся зъ слѣдующого листу до Ивана Середного, господаря въ Нижнивѣ, округ. Станѣславє. черезъ его сына писаного, котрый тутка, яко въ цѣли оголошена го намъ надôсланый, оумѣщаемо:

„Любезнѣйшій Тату! Якъ вачу, такъ видитми ся, же Вы на мене загнѣвалисьтеся, що такъ довго не писавемъ. Изъ Львова не было коли, босьмо тамъ не довго стояли, та пôйшли на Оугры. А зъ Оугорщины и тôлько часу не было, бо по рускôмъ Новôмъ Роцѣ пôйшлисьмо вже въ огень, и билися цѣлу днину, а другого дня пôсля того пôймили мене Мадяры пôдъ Токаемъ и взяли въ плѣнь. Ôтсиль заволокли мене до Деврецина, и ôттакъ до Великого Вараджина на крѣпость. Ахъ, ще нынѣ серце зъ жалю ся крае, коли собѣ пригадаю про тую горку добу печали и нещастя. Воздохнувемъ до Бога: Господи, спаси мя невинного изъ тей неволѣ! — И Господь Всемогущій, — ему же, що схоче, все возможне, потѣшивъ мя и избавивъ ôтъ той нужды. Мадяры ôтдали мене до свого войска, щобъ съ ними ити, стрѣляти и бити на моихъ пріятелѣвъ. Ахъ, де лишь пôйдемъ до огню, то я все то горѣ, то низомъ стрѣляю, такъ щобъ мого товариша якого не забити. Бувемъ тричи въ такôмъ огни, а четвертый разъ прійшло, билисьмося въ лѣсѣ. И Богъ допомôгъ, що я выхопившись на передъ до моихъ братій, де и доси въ гараздѣ и здоровлю пробуваю. Зъ Мадярами бувемъ два мѣсяцѣ, а оутѣкемъ въ польску Великодну Пятницю 4 мили ôтъ Пешту. Въ Пештѣ стояли смо 3 тыждни таборомъ, а теперь стоимо пôдъ границею 12 миль ôтъ Вѣдня; ожидаемъ ще бôльше войска, котре зъ Италіи надтягае; 4. шкадроны цѣсарскихъ Оулановъ оуже прійшли, и розказували, що имъ лише птичого молока не ставало. И намъ Богу дяковати нич̂о не збуває. Поберяемъ по 4. сороковцѣ и 30 кр. ср., хлѣбъ, вина якъ воды и по фунту мяса. Описавбымъ Вамъ ще бôльше, але годѣ коли. Цѣлюю Васъ сердечно, братій, братову, маму и тата. Вашъ покорный сынъ Павло Середный, капраль 3. баталіону, полку Стефанъ, 18 ком. Вѣзельбургъ д. 15. Мая 1849.“

СПРАВЫ КРАЕВÛ.

Военачальникъ въ Оугорщинѣ баронъ Вельденъ на его собственне прошенье есть ôтъ свого достоинства ôтпущенымъ; а наслѣдникомъ его съ приданымъ титуломъ польного зброймистра именованымъ есть П. М. П. Гайнау.

Мінистеръ Стадіонъ заедно ще слабуе и мусить до морскихъ купелей до Гельголанду ôтъѣхати. Статскій тайникъ Піпіцъ и настоятель секціи баронъ фонъ Бюль ôтправляютъ оурядни дѣла; мінистеръ Бахъ оусловивъ собѣ лише прогляданье найважнѣйшихъ рѣчей.

Рѣшительна доба сближаеся нынѣ для Оугорщины. Рускє войско вже перейшло ôтъ моравской стороны рѣку Вагу, а Мадяры оуступаютъ зъ горѣшныхъ или такъ званыхъ баньскихъ мѣстъ на Словеньску; ôтъ галицкои стороны поступаютъ Россіяне черезъ

Пряшôвъ и Кошицѣ, а пôдла всего видится, що нынѣ на Словеньскȣ настанȣтъ розгоднӣ битвы, хотяй тая земля не мае къ томȣ спосôбного положенья. Цѣла сила мадярска видится нынѣ бȣти на три части роздѣлена: пôдъ Дембиньскимъ стоитъ одна на Словеньскȣ, пôдъ Ґерґейомъ дрȣга била Пештȣ, а на юзѣ трета пôдъ Перцелемъ и Бемомъ. Дѣлы Ґерґейа и Дембиньского дадȣтся легко полȣчити, а о кôлько дѣлъ южный съ тыми двома спосôбный, тажко догладѣти. Що ся внȣтренныхъ справъ мадярскихъ касае, знаемо доси съ истиною тôлько, що меже Мадярами самыми настали незгоды. Впередъ меже ними а Поляками про тое, же Поляки хотѣли на Галиччинȣ напасти, а Мадяры томȣ противились; повторе меже самыми Мадярами черезъ оголошенье рѣчи посполôльной, бо въ Оугорщинѣ естъ далеко бôльша часть совсѣмъ по монархически гадаюча, котра теперь черезъ оголошенье рѣчи посполôльной ѿтъ справы мадярской бȣдь ѿвернȣлася, бȣдь охолоднѣла для неӣ. — Головна военна сила на юзѣ естъ въ Сирмїи ѿтъ Вȣковарȣ до Землина розположена и перейде якъ ся видитъ въ двохъ мѣстцяхъ до Бачки и Банатȣ. Сербскїи Новины доносятъ, що Мадяры 16 Мая пôдъ Орсовȣ прїйшли и ею заняли не зробивши ни одного выстрѣлȣ. Ґенералъ Пȣхнеръ по своимȣ не запȣскався съ ними въ битвȣ, але оуступився до Волощины. Сербове поѿтѣкали на сербскȣ сторонȣ, Нѣмцѣ и Волохи полȣчилися зъ Мадярими. — Въ Юрьевѣ (Джюрджево) стоятъ готови кораблѣ для войскъ росс. до Банатȣ призначеныхъ.

По занятью Бȣдима наставивъ Кошȣтôвско-правительный комїссаръ Ираный одного Жида начальникомъ мѣскимъ и дїректоромъ полїцїи. Извѣстна ненависть, ꙗка бȣла меже Жидами и православными Христїанами въ Бȣдимѣ, якъ всюди ѿтъ вѣка панȣе, оказȣе жестокôсть того Жида противъ вѣрнымъ своимȣ цареви Славянамъ.

Для всеȣчилища въ Загребью выписани сȣтъ на рôзнӣ оучительнӣ престолы вызначенӣ речинцѣ. Оубѣгателямъ естъ до воли лишено, письменный опытъ въ ꙗзыцѣ латиньскôмъ або народнôмъ ѿбȣти, але извѣстный мȣситъ въ ꙗзыцѣ народнôмъ ѿбȣватися.

До Вѣдня прїйшла зъ Торжища слѣдюща вѣсть телеграфическа: Пôдла донесенїй Вице-Ядмирала Дальтрȣпа, естъ Янкона обключена рак. войскомъ и флотою; дня 24, 25 и 26 стрѣлялося изъ кораблѣвъ, почемȣ задержани закладники выданӣ бȣли.

Телеґрафическа депеша зъ 27. Мая приноситъ вѣсть, що крѣпость Мальґера — той ключъ Венецїи, по 24. годиннôмъ сильнôмъ обстрѣлюванью взята нашими войсками. Инши вѣсти доносятъ, що сими днями рѣшится сȣдьба Венецїи.

СПРАВЫ ЗАГРАНИЧНӢ

Зъ Рыма 15. Мая. Тримȣжи рѣчи посполôлнои рымскои постановили Ґенерала Россинго начальникомъ войскъ римскихъ, Явезана зôставъ мїнїстромъ войны. Мѣсто естъ спокôйне, готовится до ѿпорȣ. Французы стоятъ $^3/_4$ годины ѿтъ мѣста, а Неаполитанцѣ затарасовалися въ Ярицїи. Французкїй токмитель Лессепъ предложивъ правительствȣ римскомȣ тое оусловїе, абы папа назадъ бȣвъ покликаный; за тое зарȣчае Францїя Римови слобôднȣ оуставȣ, Французамъ бȣде вôльно одно мѣсто обсадити на такъ довго, поки все не бȣде заладжено. Пôзнѣйшӣ вѣсти доносятъ, що Лессепъ заключивъ съ Римомъ миръ на 14 днїй. Правительство французке мае надѣю, що вборзѣ вôйдȣтъ Французы спокôйно до Рима, ꙗко прїятелѣ и союзники.

Брȣксельскіи Новины пишȣтъ, що Царъ россійскій оузнавъ вже ꙗвно французкȣ рѣчь посполитȣ. Кисѣлевъ, посланникъ росс. въ Франціи, обвѣстивъ тое, и сказавъ, що Царь росс. хоче доконче зôстати въ спокою съ Франціовъ, пôдъ ꙗкимъ нибȣдъ правленіемъ она сѧ оустановитъ.

Зъ Франкфортȣ 26. Маѧ. Гонцѣ доносѧтъ вѣсть, що до Франкофȣрта тѧгне 60,000 прȣского войска.

Зъ 24. Маѧ. Нынѣшнымъ постановленьемъ рѣшивъ соймъ себе неȣстанным, але либонь и 8 дній не мине, то соймъ перенесесѧ до ꙗкого иншого мѣста на юзѣ, ꙗкъ догадȣютсѧ, до Штȣтгардȣ,, хотайбы противъ воли короля.

Дня 24. Маѧ прійшла до Кединґȣ вѣсть, же черезъ посредничество Англіи меже Шлезвѣкомъ а Датчиною заключеный єстъ миръ, слѣдствомъ чого войско нѣмецке Ютландію опȣстити и дальше на югъ потѧгне, а шлезвицкоголштиньске войско сѣверный Шлезвикъ обсадитъ.

Ꙗкъ запевнѧютъ, мавъ рȣскій посланникъ Граббе свою ордȣ въ Стамбȣлѣ желаемо совершити: меже Россіовъ а Тȣрціовъ оуложено договоръ, котрый вліѧнье Россіи на сȣдьбȣ Тȣрціи побôльшивъ.

СПИСЪ

жертвȣючихъ на религійно-народный празникъ дня 3го Маѧ 1849 рокȣ.

Гр. Жȣличи 2 ЗР. Гр. Княже 3 ЗР. 10 к. Гр. Жȣкôвъ 1 ЗР. Гр. Годôвъ 1 ЗР. 20 к. Гр. Ремизôвцѣ 2 ЗР. 30 к. Гр. Тростѧнець 30 к. Гр. Тȣлȣкôвска 2 ЗР. Гр. Хишевичъ съ Свѧщ. 2 ЗР. Гр. Верхобȣжъ и Колтôвъ съ Свѧщ. 6 ЗР. Парохіѧ Стрѣлки съ Свѧщ. 5 ЗР. Ч. Кȣльчицкій Грегорій контролоръ рогачки 1 зр. Мѣстечко Витковъ 8 ЗР. 12 к. Гр. Радваньцѣ съ Свѧщ. 1 ЗР. 27 к. Гр. Хоробровъ 1 ЗР. 42 к. Гр. Сȣлимôвъ 1 ЗР. 36 к. Гр Пристань 3 ЗР. 11 к. Гр. Борѧтинъ 4 ЗР. 54 к. Гр. Княгиницка 4 ЗР. Дȣбкôвцѣ, Раштôвцѣ и Сороки 7 ЗР. Гр. Хотаръ и Кальне 2 ЗР. Гр. Пôдлѣсокъ Великій 2 ЗР. 30 к. Гр. Загорѧ 3 ЗР. 12 к. Гр. Борщовичи 4 ЗР Гр. Старый Ꙗричôвъ 1 ЗР. 15 к. Гр. Оулицка съ Свѧщ. 4 ЗР. Деканатъ Олеській 41 ЗР. Гр. Верешицѣ 2 ЗР. Гр. Кȣтиска 6 ЗР. Гр. Доброѧѣрка 4 ЗР. Гр Дȣплиска 2 ЗР. 20 к. Гр. Дэмашôвъ и Шалаши съ Свѧщ. 6 ЗР. Гр. Пилы 1 ЗР. Гр. Стае 2 ЗР. 24 к. Гр. Корчôвъ 3 Зр 48 к. Гр. Щепѧшинъ 2 ЗР. 3 кр. Гр. Замочокъ 2 ЗР. Гр. Волосѧнка 5 ЗР. Гр. Ꙗлинковате и Хащованье 3 ЗР. Гр. Славско 2 ЗР. Гр. Сенечôвъ и Вишкôвъ 3 ЗР. 12 к. Гр. Рôсольны 3 ЗР. 20 к. Свѧщенникъ зъ Росольны 40 к. Гр. Космичъ и Дзвинѧчъ 3 ЗР. 36 к. Администраторъ Космича 24 к. Гр. Незвиська 3 ЗР. Гр. Старый Лисьецъ 2 ЗР. Гр. Коростовичъ 1 ЗР. 30 к. Гр. Радча 4 ЗР. Гр. Иванôвка 3 ЗР. Гр. Мылованье 5 ЗР. Гр. Красна 3 ЗР. Гр. Гаврилôвка 5 ЗР. Гр. Горигляди 2 ЗР. Гр. Сапогôвъ 1 ЗР. 52 к. Гр. Бринь 1 ЗР. 20 к Гр. Лѧдзкье и Бобрôвники 8 зр. Гр. Петрилôвъ и Новоселка 6 ЗР. 6 к. Гр. Оустье и Лȣка 8 ЗР. 24 к. Гр. Задарôвъ 4 ЗР. Госп. Волфартъ ц. к. оурѧдникъ 1 ЗР. Госп. Ефиновичъ ц. к. оурѧдникъ 1 ЗР. Свѧщ. Мариновичъ 1 ЗР. Ч. Свѧщ. Кропилницкій 2 ЗР. Ч. Свѧщ. зъ Запогода 1 ЗР. Гр. Добрачинъ 4 ЗР. $28^{2}/_{5}$ к. Гр. Ꙗстрȣбичи 1 ЗР. 10 $^{4}/_{5}$ к. Гр. Волесинъ 2 ЗР. 16 к. Гр. Поздиміръ 2 ЗР. Гр. Селець 8 ЗР. Гр. Волѧ высоцка 1 ЗР. 18 к. Гр. Рѣчка 3 ЗР. 12 к. Гр. Жȣжель 1 ЗР. 13 к. Гр. Вольгôвска съ Свѧщ. 6 ЗР. 15 к. Гр. Тер-

пошинъ съ Свящ. 2 ЗР. 5 к. Гр. Ѳедорковичи 3 ЗР. 2 к. Гр. Старогородъ 1 ЗР. 36 к. Гр. Стара Ѩголница 5 ЗР. Гр. Волчковецка 6 ЗР. Гр. Жашковъ 1 ЗР. 30 к. Зъ билетовъ до входу города поезуїцкого 3 Мая 80 ЗР. Гр. Вербиловцѣ 3 ЗР. Гр. Белзецъ 2 ЗР. Гр. Малновъ 5 ЗР. Гр. Куткоръ 1 ЗР. 36 к. Гр. Волоща 1 ЗР. 40 к. Жеребецкїй Їоанъ зъ Страдчи 20 к. Гр. мѣста Бережанъ 10 ЗР. 2 к. Гр. Рай 1 ЗР. 3 к. Гр. Посуховъ 1 ЗР. 40 к. Гр. Лѣники 2 ЗР. Слуги рускїй зъ Бережанъ 2 ЗР. Парохъ зъ Бережанъ 2 ЗР. Гр. Малотовъ 6 ЗР. Гр. мѣстечка Нараевъ 5 ЗР. 35 к. Гр. Добрище 6 ЗР. Гр. Рыбники 4 ЗР. Гр. Котовъ 4 зр. Парохъ Рыбникъ 1 зр. Госп. Парадовскїй, посессоръ Рыбникъ и Котова 1 зр. Гр. Лучинцѣ съ пар. 4 зр. 38 к. Гр. Пуковъ съ парохомъ 5 зр. 30 к. Гр. мѣстечка Дунаювъ 4 зр. Гр. Козовка 3 зр. 34 к. Гр. Новосѣлка Кутъ 3 зр. Свящ. зъ Козовки 40 к. Гр: Новосѣлка Ленчовки 2 зр. 20 к. Свящ. зъ Новосѣлки Ленчовка 20 к. Гр. Бишки 3 зр. 25 к. Гр. Потокъ коло Вишокъ 2 зр. 17 к. Парохъ Вышокъ зъ Потоками 20 к. Гр. Молодинѧче 2 зр. Гр. Кунашовъ 3 зр. 26 к. Гр. Шибалинъ 3 зр. 22 к. Гр. Барановка 1 зр. 22 к. Гр. Межегорцѣ 2 зр. 30 к. Гр. Медуха 2 зр. 6. Гр. Криве съ парохомъ 2 зр. 12 к. Гр. Бачовъ зъ Подусилновъ 2 зр. 22 к. Гр. Линовичъ 1 зр. 12 к. Гр. мѣстечка Стратина 2 зр. Гр. Жуковъ 2 зр. 12 к. Гр. Шумляны малїи 32 к. Парохъ Жукова съ Гановичами и Шумлянами 24 к Гр. Конюхи 1 зр. 20 к. Пар. Конюхъ 30 к. Гр. Лавшинъ 3 зр. 4 к. Гр. Стриганьцѣ 1 зр. 3 к. Гр. Куржанъ 3 зр. 32 к. Парохъ Куржанъ 1 зр. 31 к. Сел. Мих. Комаринскїй зъ Куржанъ 2 зр Гр. Вулька 1 зр. 10 к. Гр. Подвысокъ 1 зр. 26 к. Гр. Журавно 2 зр. Гр. Бортники 3 зр. Пар. Журавна 1 зр. Гр. Мечищовъ съ парохомъ 7 зр. 30 к. Гр. Цѣньовъ 3 зр. 9 к. Гр. Олесѣнъ 51 к. Гр. Выбодовъ 1 зр. 46 к. Пар. Цѣнева съ Олесѣномъ 1 зр. Ч. Константъ Гориновичъ Парохъ зъ Зборця 1 зр. Гр. Жижномиръ 4 зр. Гр. Чехи 2 зр. Гр. Слободка 2 зр. Гр. Скоморохи 1 зр. 24 к. Гр. Соколовъ 2 зр Гр. Рукомишь 4 зр. 26 к. Гр. Космиринъ 2 зр. 20 к. Гр. Сновидовъ 3 зр. 20 к. Гр. Сороки 2 зр. Гр. Переволока 8 зр. 6 к. Ч. Їосифъ Кропѣвницкїй Вѣк. Буч. 1 зр. Гр. Володомирецка 3 зр. Гр. Чертецка 3 зр. Гр. Луцка и Цвѣтѣвка 4 зр. 30 к. Гр. Млинишецка 2 зр. Гр. Чагровска 6 зр· Гр. Голѣшовска 40 к. Гр. Журава 2 зр. 6¼ к. Гр. Григоровъ 4 зр. Капеланїя Милькова 46⅖ к. Капеланїя Олешицька Воля 1 зр. 44 к. Гр. Старе село 8 зр. Кр. Олешиць и Футоры 1 зр. 28⅖ к. Филїи Олешиць старихъ 2 зр. 20 к. Гр. Борховъ 1 зр. 24 к. Гр. Каровъ 5 зр. Гр. Речиця 5 зр. Гр. Поречье 1 зр. 36 к. Гр. Оброшинъ съ Бартатовомъ 1 зр. Пар. тамочный 30 к. Гр. Кошиловцѣ, Кановцѣ и Поповцѣ 10 зр. Гр. Веремяни 4 зр. Гр. Латачъ и Дрокочовка 4 зр. 32 к.

Разомъ 620 зр. 19 к.

Умѣстка.

Въ селѣ Милятинѣ округа Золочѣвского пропавъ въ Пьятницю на ночь т. е. 25 Мая изъ толоки громадской конь гнѣдый, середного возроста, гнѣдый, добре оутрыманый, трохи лѣнывый; фость мае по колѣна подтатый, передне праве копито розпадене. Передъ двома лѣты купленый бувъ за 60 ЗР. В. В. — Олекса Левковъ, селянъ тамошный, властитель того коня, проситъ оумильно, ктобы того коня послѣдивъ, нехай изволитъ его о томъ оувѣдомити и до того помочи, щобъ запропавшїй конь вернувся.

Выдаватель и одповѣдательный Редакторъ А. Павенцкїй. Типомъ Михаила Порембы.